

J.nr. 13-4957935
Den 14. oktober 2013

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 716 af 19. september 2013 (alm. del).

Holger K. Nielsen

/

Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 18. september 2013 fra Landbrug & Fødevarer vedrørende ophævelsen af mineralvandsafgiften, jf. alm. del – bilag 313.

Svar

Landbrug & Fødevarerskriver i deres henvendelse, at kakaomælk og sodavand er konkurrerende produkter, og at ophævelsen af mineralvandsafgiften pr. 1. januar 2014 medfører en konkurrencemæssig skævvridning, fordi kakaomælk fortsat pålægges afgift i form af chokoladeafgift på den kakao, som indgår i kakaomælken. Den konkurrencemæssige skævvridning vil ifølge Landbrug & Fødevarer blive forværret yderligere som følge af, at chokoladeafgiften forhøjes i 2015 som en del af indekseringen.

Landbrug & Fødevarer påpeger desuden, at hvis ønsket er at nedbringe grænsehandlen, bør man også se på grænsehandlen med kakaomælk, da salget i grænsehandlen har udviklet sig markant de seneste år, og salget af Cocio i grænsehandlen skulle nu udgøre 15 pct. af det samlede salg.

Til slut fremhæver Landbrug & Fødevarer kakaomælks positive ernæringsmæssige egenskaber sammenlignet med sodavand.

Skatteministeriets bemærkninger:

Der er ikke afgift på kakaomælk. Der er derimod afgift på den kakao, som anvendes til fremstilling af kakaomælk. Kakaoinholdet udgør typisk i størrelsesordenen 1,5 pct. i en kakaomælk. Ved den gældende chokoladeafgiftssats på 24,61 kr. pr. kg udgør afgiften pr. liter kakaomælk derfor omkring 37 øre.

Det er sandsynligt, at kakaomælk og sodavand i et vist omfang er konkurrerende produkter, men hvorvidt de generelt er så nære substitutter, som Landbrug & Fødevarer hævder, er dog mere tvivlsomt. I så fald har kakaomælk haft en gunstig afgiftsbetinget konkurrencefordel i adskillige år og vil fortsat have det frem til januar 2014, fordi afgiften pr. liter sodavand er højere end afgiften pr. liter kakaomælk.

En ensidig afgiftsfritagelse for kakao, som anvendes til at producere færdigfremstillet kakaomælk, kan medføre en række afgrænsningsproblemer og konkurrenceforvridninger og vil derfor sandsynligvis være i strid med EU-retten. En fritagelse vil derfor skulle omfatte alt kakao, som tilsættes varer, der ikke er direkte afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven, og ikke kun den, som anvendes til fremstilling af kakaomælk. Det gælder fx kakao i kakaopulver, der røres op med mælk, buddingepulver og lignende.

Ifølge Danmarks Statistiks opgørelse over fødevarerforbruget i Danmark har forbruget af kakaomælk udgjort omkring 40 mio. liter årligt i perioden 2009-2011. Såfremt Landbrug & Fødevarers oplysninger om Cocios salg på 15 pct. i grænsehandlen også gælder for de øvrige virksomheder, der sælger kakaomælk i Danmark, vil det betyde, at grænsehandlen med kakaomælk skulle være i størrelsesordenen 7 mio. liter. Ser man imidlertid på udbuddet af kakaomælk i grænsebutikkerne, er det hovedsageligt Cocio, som markedsføres i tilbudsaviser mv. Det er derfor overvejende sandsynligt, at 7 mio. liter er et overkantskøn for den samlede grænsehandel med kakaomælk.

Til sammenligning skønnede Skatteministeriet i den seneste grænsehandelsrapport, at grænsehandlen med sodavand inkl. illegal handel udgjorde 145 mio. liter i 2011. Der er altså et væsentligt større potentiale med hensyn til at mindske grænsehandlen ved at afskaffe mineralvandsafgiften frem for at fritage kakao til færdigfremstillet kakaomælk for chokoladeafgift.

For så vidt angår de ernæringsmæssige aspekter vedrørende kakaomælk stammer de gode næringsstoffer så som protein, vitaminer og mineraler, som Landbrug & Fødevarer fremhæver, ikke fra den afgiftspligtige del af kakaomælken, men derimod fra mælken, som der i sig selv ikke er afgift på.